

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/194/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216206665
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6216206665.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. Gabriela Ďurmanová, so sídlom Žilina, Predmestská 8537/2B, správca úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“, so sídlom Veľké Teriakovce, IČO: 00 202 240, 2/ JUDr. Ing. Veronika Škodová, PhD., so sídlom kancelária Banská Bystrica, Dolná 6, správca konkurznej podstaty AGRONOVA, spol. s r. o., Jesenské, Pekárenská 223, 3/ JUDr. Marína Galová, so sídlom Martin, Jilemnického 30, správca úpadcu AGROVERZIA, s. r. o. „v konkurze“, so sídlom Muľa 60, IČO: 31 640 095, proti žalovaným: 1/ N. V. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. Y., D. U. XXX/XXX, 2/ I. F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. Y., D. U. XXX/XXX, 3/ I. K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, 4/ R. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, žalovaní 1/ až 4/ právne zastúpení JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, Veľký Krtíš, Mierová 1, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, o odvolaní žalobkyne 1/ a odvolaní žalobkyne 3/ proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/167/2016 - 357 zo dňa 29. 03. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/167/2016 - 357 zo dňa 29. 03. 2019 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyne 1/ a 3/ **s ú p o v i n n é** zaplatiť žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu žalobkyň 1/ až 3/ zamietol (výrok I. rozsudku). O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie výrokom II. tak, že žalovaným 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcom 1/ až 3/. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou tamajšiemu súdu dňa 11. 11. 2016 sa žalobkyňa 1/, ako ustanovená správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“, domáhala, aby súd určil, že žalovaní 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie D. Y., a to parcely registra C KN, parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 160 m², parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 400 m², parc. č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 240 m², parc. č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 126 m², parc. č. XXX/X záhrady o výmere 78 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 7 m², stavby - rodinný dom súp. č. XXX, na C KN parcele parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X (ďalej len „nehuteľnosti“). Ďalej sa žalobkyňa 1/ domáhala určenia, že Záložná zmluva k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 je neplatná a určenia, že na označených nehnuteľnostiach neviazne záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s., so sídlom v Bratislave, ktoré vzniklo na základe Záložnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2015, ktorej vklad bol povolený pod V 389/2015 zo dňa 24. 03. 2015 - 599/2015. Žalobu odôvodnila

tým, že žalovaný 1/ je bývalým správcom konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“ a bol zbavený funkcie správcu konkrétnymi uzneseniami, pretože bez náležitej odbornej starostlivosti a bez súhlasu súdu nakladal so zverenými finančnými prostriedkami (majetkom úpadcu patriacim do majetkovej podstaty), čím spôsobil škodu veriteľom úpadcu a prietahy v konkurznom konaní. Žalovaný 1/ po speňažení majetkovej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“, investoval finančné prostriedky vo výške 66.387,84 Eur (2.000.000,- Sk) bez súhlasu konkurzného súdu do zmenkového obchodu, ktorý opakovane uzatváral od roku 2005 do 31. 12. 2009 s obchodnou spoločnosťou CI Holding, a. s. „v konkurze“. Táto spoločnosť však žalovanému 1/ nevyplatila investované finančné prostriedky späť a žalovaný nepreukázal žalobkyni 1/ náklady konkurzu a výdavky správcu za roky 1999 až 2003. Úpadcovi Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“ a veriteľom úpadcu vznikla týmto konaním škoda. Žalovaný 1/ uskutočnil viacero úkonov po roku 2009 smerujúcich k vymoženiu pohľadávky a škodovú udalosť oznámil poisťovni Wüstenrot poisťovňa, a. s. Žalovaná 2/ je manželka žalovaného 1/ a bola výlučnou vlastníčkou žalobou označených nehnuteľností. Nehnuteľnosti nadobudla do svojho výlučného vlastníctva na základe Dohody č. 1 o vyporiadaní BSM zo dňa 28. 07. 2010 a predtým patrili do BSM manželov. Žalovaná 2/ následne v postavení záložcu zriadila v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s. (záložného veriteľa) na základe Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 záložné právo na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa voči dlžníkom - žalovaným 2/, 3/ a 4/. Následne žalovaná 2/ previedla vlastníctvo k nehnuteľnostiam Kúpnu zmluvou zo dňa 25. 03. 2015 do BSM žalovaných 3/ a 4/. Napriek formálnemu zápisu vlastníckeho práva nehnuteľnosti naďalej užívajú výlučne a spoločne žalovaní 1/ a 2/. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 1C/56/2010 - 27 zo dňa 09. 06. 2010 bolo Okresným súdom Veľký Krtíš zrušené BSM za trvania manželstva podľa § 148a Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). Následne žalovaní 1/ a 2/ vyporiadali majetok patriaci do BSM Dohodou č. 1 zo dňa 28. 07. 2010, kde výslovne uviedli, že sa týka iba nehnuteľného majetku patriaceho do BSM. Podľa vyporiadania majetok pripadol do výlučného vlastníctva žalovanej 2/. Účelom dohody o vyporiadaní bolo v skutočnosti vyvieť relevantný nehnuteľný majetok patriaci do BSM žalovaných 1/, 2/ a vyhnúť sa postihu majetku pri uložení povinnosti žalovanému 1/ plniť z titulu náhrady spôsobenej škody. Dohoda je neplatná aj z dôvodu formálnych nedostatkov, pretože nezahŕňa celú masu zaniknutého BSM. Žalovaná 2/ sa z dôvodu neplatnosti dohody nestala výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností a nemohla platne uzatvoriť Záložnú zmluvu k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 v prospech záložného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a. s. Rovnako je neplatná aj Kúpna zmluva zo dňa 25. 03. 2015 v znení dodatkov, ktorou boli nehnuteľnosti prevedené na žalovaných 3/ a 4/. Žalovaní 3/, 4/ uzatvorili kúpnu zmluvu s nevlastníkom, pričom prevod nehnuteľnosti nebol vážny. Právny záujem na žalobe je daný tým, že sa zlepši postavenie žalobkyne, pretože získa možnosť aspoň čiastočného uspokojenia pohľadávky z titulu náhrady škody, po vydaní finančných prostriedkov z majetku v podielovom spoluvlastníctve žalovaného 1/. Konajúci súd prvej inštancie následne uznesením č. k. 3C/167/2016 - 228 zo dňa 03. 01. 2018 na návrh žalobkyne 1/ zo dňa 11. 09. 2017 pripustil, aby do konania na strane žalobcu vstúpili ďalšie subjekty, a to JUDr. Ing. Veronika Škodová, PhD., správca konkurznej podstaty AGRONOVA, spol. s r. o., ako žalobkyňa 2/ a tiež JUDr. Marína Galová, správca úpadcu AGROVERZIA, s. r. o. „v konkurze“, ako žalobkyňa 3/. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval zistený skutkový stav (na strane 7 odvolaním napadnutého rozsudku) a citáciou poukázal na ust. § 137 písm. c/, d/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uviedol, že v predmetnom konaní sa viedol súdny spor o určenie vlastníckeho práva k označeným nehnuteľnostiam, ďalej o určenie neplatnosti právneho úkonu - Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015, a o určenie, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo zapísané v KN v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s. Uviedol, že predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je, aby sporné strany mali vecnú legitimáciu, a aby na požadovanom určení existoval naliehavý právny záujem, ktorý netreba preukazovať vtedy, ak vyplýva z osobitného predpisu. Súd prvej inštancie sa teda najskôr zaoberal tým, či boli splnené podmienky vecnej legitimácie a či boli splnené procesné podmienky určovacej žaloby podľa § 137 písm. c/, d/ CSP. Konštatoval, že žalobkyne 1/, 2/, 3/ v predmetnom konaní majú postavenie správcu konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“, úpadcu AGRONOVA spol. s r. o. a úpadcu AGROVERIA, s. r. o. „v konkurze“. Statusy žalobkýň boli založené uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici vydanými v konkrétnych konkurznych konaniach. Týmto označenými rozhodnutiami krajský súd odvolal z funkcie pôvodného správcu konkurznej podstaty N. (žalovaného 1/) a ustanovil žalobkyňu 1/, 2/, 3/ ako nového správcu konkurznej podstaty označených úpadcov. Okruh práv a povinností správcu konkurznej podstaty určuje právna úprava Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Zákonné oprávnenia správcu konkurznej podstaty sa vzťahujú ku konkrétnej konkurznej podstate a ku konkrétnemu úpadcovi, t. j. v danom prípade k úpadcovi Poľnohospodárske družstvo

Veľké Teriakovce „v konkurze“, úpadcu AGRONOVA spol. s r. o. a úpadcu AGROVERIA, s. r. o. „v konkurze“. Súd prvej inštancie mal za to, že správca konkurznej podstaty (ďalej aj „SKP“) nedisponuje zákonnou kompetenciou voči majetku, ktorý sa netýka konkurznej podstaty. Predmetná určovací žaloba bola založená na návrhu žalobcu, aby určil, že žalovaní 1/ a 2/ sú podieloví spoluvlastníci každý v rozsahu 1 v žalobe označených nehnuteľností a v návrhu, aby súd určil absolútnu neplatnosť Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 a tiež v určovacom návrhu, že na sporných nehnuteľnostiach neviazne záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s. K navrhovanému určeniu súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca nedôvodne sústredil žalobnú argumentáciu na záver o absolútnej neplatnosti právneho úkonu - Dohody o vysporiadaní BSM zo dňa 28. 07. 2010, z ktorej potom odvodzoval neplatnosť ďalších právnych úkonov (Kúpnej zmluvy zo dňa 25. 03. 2015 v znení Dodatkov č. 1 a 2 zo dňa 30. 03. 2015 a 31. 07. 2015 a Záložnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2015) a nadväzne vlastníctvo žalovaných 1/, 2/. Z pohľadu vecnej legitímácie žalobkyne 1/ až 3/ súd považoval za relevantné, že predmet Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 28. 07. 2010, predmet kúpnej zmluvy zo dňa 25. 03. 2015 a záložnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2015 subsumuje vyporiadanie, prevod a zriadenie zálohu k nehnuteľnostiam, ktoré sú označené v žalobe, ktoré žalovaní 1/, 2/ nadobudli počas trvania manželstva do BSM a ktoré boli vedené katastrálnym odborom na LV č. XXXX ako bezpodielové spoluvlastníctvo žalovaných 1/, 2/. Predmetné nehnuteľnosti netvorí a nikdy netvorili majetok patriaci do konkurznej podstaty alebo majetok úpadcu podliehajúci konkurzu. Preto neobstojí názor, že žalobkyne 1/ až 3/ sa legitímne mohli domnievať, že majetok v súčasnosti už vo vlastníctve žalovaných 3/, 4/ v skutočnosti je majetkom, ktorý by SKP mal povinnosť poňať do súpisu majetku, resp. že žalobkyne 1/ až 3/ majú vecnú legitímáciu na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva. Predmetné hmotnoprávne vzťahy sa žiadnym spôsobom netýkajú právnej sféry žalobkyne 1/ až 3/, pretože SKP nie je a nebol účastníkom týchto vzťahov. Záväzkovo-právne vzťahy vznikli medzi žalovanými 1/ a 2/. Nadväzne potom medzi žalovanou 2/ a Slovenskou sporiteľňou, a. s. a medzi žalovanou 2/ a žalovanými 3/, 4/. Krajský súd v konkurznom konaní zaviazal opatrením správkyne konkurznej podstaty, aby vykonali úkony smerujúce k navráteniu finančných prostriedkov do podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“ a úpadcu AGRONOVA spol. s r. o. a úpadcu AGROVERIA, s. r. o. „v konkurze“, avšak z tohto aktu súdu nemožno vyvodzovať vecnú aktívnu legitímáciu žalobkyne 1/ až 3/. Predmetný majetok, žalobou označené nehnuteľnosti, nepredstavujú majetok úpadcu, ktorý mu patril v čase vyhlásenia konkurzu, nejde ani o majetok, ktorý úpadca nadobudol počas konkurzu alebo ktorý zabezpečuje záväzky úpadcu. Z týchto skutočností je zrejmé, že žalobca podaním žaloby prekročil svoje zákonné kompetencie SKP. Absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa síce môže dovolávať každý, ale vecná legitímácia predstavuje stav vyplývajúci z hmotného práva. Nemôže existovať aktívna legitímácia žalobcu, aby sa žalobou o určenie vlastníckeho práva a neplatnosti právneho úkonu, ktorého nebol účastníkom domáhal nárokov tretích osôb voči cudziemu majetku. Z ustálenej judikatúry súdov SR vyplýva, že účastníkom konania o určenie práva a o určenie neplatnosti právneho úkonu musí byť účastník tohto právneho úkonu. V opačnom prípade by rozsudok nezaväzoval tohto účastníka právneho úkonu a takúto žalobu by bolo nevyhnutné zamietnuť, preto z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu primárne nebolo možné žalobe vyhovieť. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobe nebolo možné vyhovieť ani pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie. V prípade, keď má byť určená neplatnosť zmluvy, musia byť účastníkmi konania všetci tí, ktorí zmluvu uzavreli. Zo Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 vyplýva, že bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovanou 2/ ako záložcom. Žalobou nebol označený subjekt účastný hmotnoprávneho vzťahu, čím žalobca nevyčerpal okruh vecne pasívne legitimovaných subjektov predmetného súdneho sporu. Pre daný nedostatok žalobe rovnako nebolo možné vyhovieť. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žaloba nebola procesne prípustná v časti, keď žalobkyne 1/ až 3/ požadovali určenie neplatnosti Záložnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2015. V tejto časti sa jedná o určovací žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP. Predmetom navrhovaného určenia bolo určenie neplatnosti Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami. Určenie existencie právnej skutočnosti upravuje ust. § 137 písm. d/ CSP, ktoré pripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti za predpokladu, že možnosť žaloby vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). V predmetnej veci žalobca nemal k dispozícii takúto žalobu, pretože možnosť žaloby v časti o určenie, že „záložná zmluva k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 je neplatná“, nevyplývala zo žiadneho osobitného právneho predpisu. Z dôvodu, že žalobný návrh uvedený na str. 11 žaloby znel o určenie právnej skutočnosti a možnosť žaloby nevyplýva z osobitného predpisu, súd považoval žalobu v tejto časti za procesne neprípustnú a preto ju zamietol. Pokiaľ sa žalobkyne 1/ až 3/ domáhali určenia, že žalovaní 1/ a 2/ sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností označených žalobou, súd žalobu podradil pod ustanovenie

§ 137 písm. c/ CSP a skúmal, či na navrhovanom určení žalobkyne 1/ a 3/ majú naliehavý právny záujem. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobkyne 1/ až 3/ navrhovaným určením sledovali cieľ, aby pre prípad, ak bude žalobe vyhovené, bolo možné dosiahnuť čo najširšie uspokojenie pohľadávok veriteľov úpadcu Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“ a úpadcov AGRONOVA spol. s r. o. a úpadcu AGROVERIA, s. r. o. „v konkurze“ v konkurznom konaní z majetku žalovaného 1/. Naliehavý právny záujem nie je daný vtedy, keď je možné žalovať priamo na splnenie povinnosti a určovací žaloba neplní preventívny účinok. Situáciu opísanú v žalobe reflektuje § 42a Občianskeho zákonníka cez inštitút odporovateľnosti právneho úkonu. Žalobkyne 1/ až 3/, keď nadobudli presvedčenie, že právne úkony žalovaného 1/ smerovali k ukráteniu jeho vymáhateľnej pohľadávky mohli napadnúť účinky týchto právnych úkonov dlžníka. Uvedený názor konštantne judikuje súdna prax, ktorá uprednostňuje žalobu na plnenie a neumožňuje určovaciu žalobu, pokiaľ neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho úkonu. Otázka, či žalobkyne 1/ a 2/ budú úspešné v konaniach o náhrady, vedených v súčasnosti štádiu odvolacieho konania, a či žalovaný 1/ bude disponovať dostatočným majetkom pre uspokojenie pohľadávky žalobkyne 1/ a 2/ na náhradu škody, sú úplne rozdielne otázky a pre predmetný spor nemajú žiadny právny význam, pretože nedeterminujú právne postavenie žalobkyň 1/ až 3/. Z uvedených dôvodov preto nemohol existovať právny záujem na určovacej žalobe ako naliehavý, ako sa mylne domnievali žalobkyne 1/ až 3/. Vzhľadom na to, že nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobkyň 1/ až 3/, vecná pasívna legitímácia žalovaných a naliehavý právny záujem na navrhovanom určovacom výroku, súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa 3/, a to z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP a písm. h/ CSP. Uviedla, že súd prvej inštancie odôvodnil napádaný zamietajúci výrok rozsudku tým, že správca nedisponuje zákonnou kompetenciou voči majetku, ktorý sa netýka konkurznej podstaty. Konštatoval, že správca konkurznej podstaty síce je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu a vymáhanie majetkových práv, ktoré podliehajú konkurzu, avšak nehnuteľnosti, na ktoré sa určovací žaloba vzťahovala netvorila a nikdy netvorili majetok patriaci do konkurznej podstaty alebo majetok úpadcu podliehajúci konkurzu. Žalobkyňa 3/ v rámci svojho procesného útoku nikdy netvrdila, že nehnuteľnosti v súčasnosti už vo vlastníctve žalovaného 3/ a žalovanej 4/, by mal správca povinnosť zapísať do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu. Podanou žalobou chceli žalobcovia dosiahnuť čo najväčšie uspokojenie pohľadávok veriteľov úpadcov, nakoľko len v prípade úspechu vo veci by to bolo možné. V opačnom prípade veritelia nevidia žiadne uspokojenie. Táto žaloba vyjadruje jediný spôsob získania finančných prostriedkov naspäť do konkurzných podstát úpadcov z titulu uplatnenia škody spôsobenej žalovaným 1/ v rámci vedených konkurzov a jej nahradenie v prospech konkurzných podstát. Je totiž zrejmé, že zo strany žalovaného 1/ došlo k účelovému zbaveniu sa majetku tak, aby zostal nemajetný a tým zamedzil akúkoľvek možnosť reálneho vymáhania spôsobenej škody. Žalobkyňa 3/ naďalej zotrvala na tom, že má aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva, nakoľko usporiadaním právnych pomerov, tak ako to bolo žiadané žalobou, by došlo k lepšiemu postaveniu žalobcov voči žalovanému 1 a v dôsledku toho aspoň k čiastočnému uspokojeniu veriteľov úpadcov. Žalobkyňa 3/ sa nestotožňuje s napádaným rozhodnutím ani v časti, kde súd konštatoval, že nemohol existovať právny záujem na určovacej žalobe ako naliehavý. Naliehavý právny záujem na výsledku predmetného konania žalobcov jednoznačne existuje a je nespochybniteľný. Žalovaný 1/ dlhodobo nemá žiaden príjem ani žiaden relevantný majetok a určenie že, žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele 1 nehnuteľností, umožní uspokojiť aspoň čiastočne pohľadávku žalobkyne 3/, ktorá jej patrí z titulu náhrady škody a následne vydania chýbajúcich finančných prostriedkov späť do konkurzného konania úpadcu AGROVERZIA, s. r. o. „v konkurze“, aby boli všetci zistení veritelia uspokojení v čo najväčšej možnej miere. O kvalifikovaný, t. j. naliehavý právny záujem, sa jedná aj pri určení, že záložná zmluva k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015, ktorej vklad do katastra bol povolený pod V 389/2015, je neplatná a že záložné právo neviazne na predmetných nehnuteľnostiach, pretože toto záložné právo bolo zapísané na základe absolútne neplatnej záložnej zmluvy. Takéto rozhodnutie súdu by mohlo pomôcť k aspoň čiastočnému uspokojeniu pohľadávky žalobkyne 3/ z majetku v podielovom spoluvlastníctve žalovaného 1/, nakoľko tomu nebude brániť záložné právo zapísané na liste vlastníctva v prospech tretej osoby. Vzhľadom na všetko uvedené dôvody žalobkyňa 3/ navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a tiež určil neplatnosť záložnej zmluvy v súlade so žalobným návrhom žalobcov. V prípade, ak odvolací súd nezmení rozsudok súdu prvej inštancie žalobkyňa 3/ navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie i žalobkyňa 1/, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Doplnila, že odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Pokiaľ sa týka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne 1/ konštatovaného súdom prvej inštancie, s týmto záverom žalobkyňa nesúhlasila a uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne vyvodil, že žalobkyňa 1/ sa legitímne domnievala, resp. že tvrdila, že označené nehnuteľnosti sú majetok, ktorý by mal byť poňatý do majetkovej podstaty úpadcu zapísaný do súpisu, a teda že má vecnú legitímáciu podať žalobu o určenie vlastníckeho práva. Žalobkyňa už vo svojom písomnom podaní zo dňa 15. 08. 2018 reagovala na námietku žalovaných 1/ až 4/, ktorí namietali nedostatok jej aktívnej vecnej legitímácie. Žalobkyňa na uvedené uviedla, že Zákon o konkurze a vyrovnaní ako hmotnoprávny, ale aj procesnoprávny predpis konkurzného práva je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku a k Civilnému sporovému poriadku zákonom špeciálnym. Tie práva a povinnosti a procesné postupy, ktoré Zákon o konkurze a vyrovnaní neupravuje, sa spravujú práve predpismi všeobecnými, ktorými sú OZ a CSP, prípadne aj ďalšie právne predpisy. Zákon o konkurze a vyrovnaní v žiadnom zo svojich ustanovení nezakazuje správcovi podať inú žalobu, než žaloby upravené priamo v Zákone o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“), ktorými sú napr. žaloby o neúčinnosť právnych úkonov úpadcu). Typicky napríklad správca môže podať žalobu o vydanie platobného rozkazu voči dlžníkovi úpadcu, ktorý si neplní voči úpadcovi svoje povinnosti riadne a včas, ak mu napríklad povinnosti vyplývajú z nájmu majetku zapísaného v konkurznej podstate a podobne. Takúto žalobu nie je možné pritom označiť ani za žalobu vyvolanú konkurzom a ani za žalobu súvisiacu s konkurzom. To však neznamena, že by správca nemal z tohto dôvodu aktívnu vecnú legitímáciu byť stranou sporu. Pokiaľ ide o prezentovaný názor Doc. JUDr. Milana Ďuricu PhD., s ktorým žalobkyňa 1/ súhlasí, je potrebné doplniť, že tento názor sa týka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie správcu domáhať sa určenia vlastníckeho práva úpadcu k akémukoľvek majetku, t. j. nie je možné, aby sa viedlo na podnet správcu konanie o určenie, že priamo úpadca je vlastníkom nejakého majetku. Je tomu tak preto, že konkurzné právo má pre takéto určenie svoj vlastný inštitút, a to žalobu o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty. Pokiaľ sa správca domnieva, že majetok vo vlastníctve tretej osoby, je v skutočnosti majetkom úpadcu, má povinnosť takýto majetok zapísať do súpisu majetku spolu s poznámkou o spornom vlastníctve, vyzvať evidovaného vlastníka, aby uviedol dôkazy, pre ktoré vlastnícke právo svedčí práve jemu. Pokiaľ správca takéto dôkazy nepovažuje za dostatočné, má povinnosť požiadať súd, aby vyzval tretiu osobu na podanie vylučovacej žaloby voči správcovi. V tomto konaní konkurzný súd ustáli, kto je skutočným vlastníkom veci a rozhodne o vylúčení alebo o ponechaní majetku v konkurznej podstate. Takéto konanie je konaním vyvolaným konkurzom a nie je v ňom potrebné preukazovať naliehavý právny záujem. Žalobkyňa jednoznačne v podaní zo dna 15. 08. 2019 uviedla, že sa nedomáha určenia, že predmetné nehnuteľnosti sú majetkom úpadcu, ktorý je oprávnená poňať do súpisu majetku a sama ho aj podľa postupov konkurzného práva speňažiť a uspokojiť veriteľov. Zo žaloby je jednoznačné, že žalobkyňa domáha sa určenia vlastníckeho práva tak, ako je to uvedené v petite z dôvodu absolútnej neplatnosti Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 28.07.2010. Zmluvy nadväzujúce na Dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 28. 07. 2010 sú tiež neplatnými z dôvodu, že žalovaná 2/ nikdy nemohla previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v podiele 1/1, ako aj zaťažiť nehnuteľnosti záložným právom, nakoľko nebola v čase uzatvorenia týchto zmlúv výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností. Súd nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne 1/ nesprávne odvodil od svojho presvedčenia, že žalobkyňa má v úmysle do majetkovej podstaty získať majetok pôvodne vo vlastníctve žalovaných 1/, 2/, zapísať tento majetok do súpisu, speňažiť ho a z takto získaných prostriedkov čiastočne uspokojiť pohľadávky veriteľov úpadcu. Žalobkyňa nesúhlasí ani s názorom súdu uvedenom v odseku 22 na strane 9 rozhodnutia, ktorým súd konštatoval, že z ustálenej judikatúry súdov SR vyplýva, že účastníkom konania o určenie práva a o určenie neplatnosti právneho úkonu musí byť účastník tohto právneho úkonu. Aktívna vecná legitímácia vyplýva žalobkyne 1/ jednak z ustanovení Občianskeho zákonníka, keď absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa môže domáhať každý, jednak tiež z uznesení a opatrení Krajského súdu v Banskej Bystrici v rámci konania 47 až 24K/351/98. K otázke nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyňa uviedla, že rozhodnutím manželov - žalovaného 1/ a žalovanej 2/ zrušiť bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania ich manželstva a vysporiadať iba jeho časť dohodou v zmysle § 149 ods. 2 OZ, bezprostredne predchádzalo spôsobenie škody veľkého rozsahu, ktorú žalovaný 1/ spôsobil viacerým úpadcom a tým aj ich veriteľom v konkurzných konaniach, v ktorých bol ustanovený za konkurzného správcu. Je nepochybné, že želaným výsledným efektom tohto konania bolo vyhnutie sa „trestu postihnutia majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva“ pri uložení povinnosti plniť z titulu náhrady spôsobenej škody. Tento účel je treba chápať ako právne významný účel právneho úkonu, ktorý sledovali

obaja účastníci tohto právneho úkonu, teda žalovaní 1/, 2/. V dôsledku absolútnej neplatnosti Dohody o vyporiadaní BSM, nemohli byť platne uzatvorené ani ďalšie v žalobe označené zmluvy. Z dôvodu absolútnej neplatnosti Dohody o vyporiadaní BSM a nadväzujúcej Kúpnej zmluvy zo dňa 25. 03. 2015 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 30. 03. 2015 a Dodatku č. 2 zo dňa 31. 07. 2015 sa žalobkyňa 1/ domáha určenia, že žalovaní 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi v žalobe označených nehnuteľností. Žalobkyňa zväznila, že žalovaný 1/ bol právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 06. 12. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, uznaný vinným, pričom vo veci náhrady škody súd poškodených odkázal na civilné konanie. Takéto konanie aktuálne prebieha na Krajskom súde v Banskej Bystrici a je veľký predpoklad, že súd žalobe vyhovie či už celkom alebo sčasti. Po tom, čo takéto rozhodnutie súdu nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť, žalovaný buď uspokojí nároky z titulu náhrady škody dobrovoľne, alebo bude možné v rámci exekučného konania postihnúť jeho majetok. Žalobkyňa 1/ má naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko takéto rozhodnutie o určení, že žalovaní 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi, bude mať priaznivý vplyv na postavenie žalobkyne 1/, vo vzťahu k žalovanému 1/. Toto priaznivé postavenie sa prejaví v reálnej možnosti uspokojiť aspoň čiastočne ohrozené právo úpadcu poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce v likvidácii, a to právo na uspokojenie pohľadávky žalobcu z titulu náhrady škody voči žalovanému 1/ z majetku žalovaného 1/, teda z jeho spoluvlastníckeho podielu na žalovaných nehnuteľnostiach, čím je daný naliehavý právny záujem žalobcu na tomto určení. Rovnako má žalobkyňa i naliehavý právny záujem na určení, že záložná zmluva k nehnuteľnostiam je neplatná, a že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo z dôvodu, že toto bude mať priaznivý vplyv na jej postavenie vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. Toto priaznivé postavenie sa prejaví tým, že reálnemu uspokojeniu ohrozeného práva z majetku v podielovom spoluvlastníctve žalovaného 1/ nebude brániť záložné právo zapísané na liste vlastníctva v prospech tretej osoby (Slovenskej sporiteľne, a. s.), ktoré záložné právo jednak bolo zapísané na základe absolútne neplatnej záložnej zmluvy, jednak nezabezpečuje pohľadávku záložného veriteľa, v ktorej dlžníkom by bol žalovaný. Žalobkyňa nesúhlasila ani s názorom súdu, že pre dosiahnutie cieľa, ktorý sleduje touto žalobou, bolo možné využiť iný inštitút práva, odporovateľnosť právnych úkonov. Z konštantnej judikatúry súdov SR vyplýva, že odporovať je možné iba platnému právnomu úkonu, nie je teda možné odporovať absolútne neplatnému úkonu. Z dôvodu, že dohoda o vyporiadaní BSM a nadväzujúce zmluvy sú absolútne neplatnými, nie je možné týmto právnym úkonom žalovaným účinne odporovať. Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalobkyne 1/ sa podaním zo dňa 13. 08. 2019 vyjadrili žalovaní 1/ až 4/ spoločne prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Odvolanie žalobkyne považujú za nedôvodné a účelové, pričom majú za to, že v súdnej veci sa súd prvej inštancie nedopustil nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalovaných súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho právne aplikoval. Rozsudku nemožno vytknúť ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli najavo, alebo že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Žalovaní majú za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových tvrdeniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli, podrobné presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody odvolaním napadnutého rozsudku. Súd spoľahlivo zistil a podrobne zdôvodnil nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyň, aj s prihliadnutím k tomu, že správkyňa konkurznej podstaty nie je oprávnená v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. podávať žaloby o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam tretích osôb, ako aj nedostatok naliehavého právneho záujmu zo strany žalobkyň, ktoré nepreukázali a neosvedčili naliehavý právny záujem na podaní predmetnej žaloby o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam. Ohľadom aktívnej legitímácie účastníkov, najmä žalobkyň, a tiež naliehavého právneho záujmu sa žalovaní pridržali ich predchádzajúcich ústnych a písomných vyjadrení. Súd správne vyhodnotil i tú skutočnosť, že hlavný spor (žaloba na plnenie) sa vedie na Krajskom súde v Banskej Bystrici, a teda Okresný súd Veľký Krtíš v konaní o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam nebude pre iné konanie vykonávať dokazovanie. Taktiež správne zaujal súd názor o tom, že či už právoplatné rozhodnutie o vine žalovaného v trestnom konaní, alebo o povinnosti nahradiť škodu v konaní 45Cb/3/2013 nemajú na konanie o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam žiadny vplyv. Žalobkyňa navyše v odvolaní ani neuviedla, v čom vidí nesprávne zistenie skutkového stavu veci a v čom aj nesprávne rozhodnutie veci, resp. právne posúdenie, len sa bezpredmetne a bezdôvodne odvoláva na záujem uspokojenia konkurzných veriteľov. Záverom žalovaní poukázali na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/90/2017, konajúc o odvolaní žalovaných proti nariadenému neodkladnému opatreniu, v ktorom odvolací súd vyslovil, že súd konajúci vo veci má prihliadnuť na charakter konania,

teda v akom konaní bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný a či žalobca vzhľadom na to, že podal žalobu o určenie vlastníctva vôbec preukázal naliehavý právny záujem na takomto určení. Taktiež poukázali žalovaní, že v inom samostatnom konaní podobných účastníkov konania žalobkyňa 2/ proti žalovaným o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam Okresný súd Veľký Krtíš žalobu zamietol a žalovaným boli priznané trovy konania v rozsahu 100 %, pričom tento rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom rozsudkom 15Co/59/2018. Zároveň si žalovaní v prípade úspechu uplatnili trovy odvolacieho konania. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

5. Dňa 19. 08. 2019 sa k odvolaniu žalobkyne 3/ vyjadrili žalovaní 1/ až 4/ spoločne prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedli, že prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní sa stotožnil s množstvom judikátov a iných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tiež s argumentmi žalovaných a žalobu žalobkyň zamietol. Žalovaní majú za to, že žalobkyňou 3/ uvedené odvolacie dôvody nie sú dané a ani splnené a navyše žalobkyňa 3/ neuviedla, že čom videla skutočnosť, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ani to, v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci. Názor žalobkyne 3/ na aktívnu vecnú legitímáciu a naliehavý právny záujem v danom spore je nesprávny a žalobkyňa 3/ názor na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu žalovaných nevyvrátila a na strane druhej danosť jej aktívnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu nepreukázala. Žalobkyňou uvedené dôvody nepreukazujú ani jej aktívnu vecnú legitímáciu, ani naliehavý právny záujem, ide jej o ukončenie konkurzného konania a uspokojenie konkurzných veriteľov, čo deklarovala aj v samotnom predmetnom vyjadrení. Navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. K vyjadreniu žalovaných k odvolaniu sa podaním zo dňa 11. 09. 2019 vyjadrila žalobkyňa 3/. Uviedla, že má za to, že disponuje aktívnou vecnou legitímáciou na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva, nakoľko v prípade úspechu žalobkyň by boli usporiadané právne pomery. Týmto usporiadaním právnych pomerov by mohlo dôjsť k získaniu chýbajúcich finančných prostriedkov späť do konkurzných podstát z titulu uplatnenia škody spôsobenej žalovaným 1/ v rámci vedených konkurzov a jej nahradenie v prospech konkurzných podstát. Zo strany žalovaného 1/ došlo k účelového zbavovaniu sa majetku tak, aby zostal nemajetný a tým spôsobil nemožnosť reálneho vymáhania spôsobenej škody. Preto podanou žalobou chceli žalobkyne dosiahnuť čo najväčšie uspokojenie pohľadávok veriteľov úpadcov, v opačnom prípade uspokojení pravdepodobne nebudú. S týmto súvisí i naliehavý právny záujem na tom, aby boli žalobkyne v predmetnom konaní úspešné. V prípade, ak by odvolací súd určil, že žalovaní 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi každý v podiele 1/2 nehnuteľnosti, mohlo by dôjsť k čiastočnému uspokojeniu zistených veriteľov z majetku patriacemu žalovanému 2/, teda z 1/2 jemu patriacich nehnuteľností. Rovnako naliehavý právny záujem je i na určení, že záložná zmluva k nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015, ktorej vklad do katastra bol povolený pod V389/2015, je neplatná a že záložné právo neviazne na predmetných nehnuteľnostiach. Dôsledkom takéhoto určenia by bola taktiež možnosť uspokojiť aspoň čiastočne veriteľov, nakoľko odpadne prekážka v podobe záložného práva zapísaného na liste vlastníctva v prospech tretej osoby. Žalobkyňa 3/ sa v celom rozsahu pridržala podaného odvolania voči rozsudku súdom prvej inštancie a opätovne navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil. a určil vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a neplatnosť záložnej zmluvy v súlade so žalobným návrhom žalobcov. V prípade ak odvolací súd nezmení rozsudok súdu prvej inštancie, navrhla odvolaciemu súdu, aby predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Vyjadrenie žalobkyne 3/ bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaných 1/ až 4/ dňa 26. 09. 2019.

8. Žalovaní 1/ až 4/ sa k vyjadreniu žalobkyne 3/ nevyjadrili.

9. V dôsledku podaného odvolania žalobkyne 1/ a žalobkyne 3/ krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku I., ako aj v závislom výroku II. o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a dôvodov odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalobkýň 1/ a 3/ nie je dôvodné a nie je možné týmto vyhovieť. S poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, ako vo výrokovej časti, tak aj v časti jeho odôvodnenia. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsahu odvolania žalobkyne 1/ a žalobkyne 3/ a odvolacie dôvody uvedené v odvolaniach žalobkýň odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolania nie sú dôvodné. Odvolací súd sa rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobkýň dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť vyššie uvedených dôvodov.

13. Nad rámec uvedeného a na jednotlivé odvolacie námietky žalobkyne 1/ a 3/ odvolací súd konštatuje, že v súdnej veci sa žalobkyne domáhali (1) určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam popísaným v žalobnom návrhu, (2) určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k žalobou špecifikovaným nehnuteľnostiam zo dňa 24. 03. 2015 a domáhali sa tiež (3) určenia, že na uvedených nehnuteľnostiach neviazne záložné právo zapísané v katastri nehnuteľností v prospech Slovenskej sporiteľne, a. s.. Súd prvej inštancie žalobu žalobkýň v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že nebola preukázaná (daná) aktívna vecná legitímácia žalobkýň 1/ až 3/, pasívna vecná legitímácia žalovaných a naliehavý právny záujem na navrhovanom určovacom výroku. Žalobkyne 1/ až 3/ v podaných odvolaniach namietajú nesprávnosť prijatých záverov súdu prvej inštancie vo všetkých troch otázkach. Odvolací súd na odvolaciu námietku žalobkýň týkajúcu sa naliehavého právneho záujmu uvádza, že žalobu o určenie, že žalovaní 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností označených v žalobe každý v podiele 1/2 k nehnuteľnosti možno v zmysle § 137 podradiť pod ust. § 137 písm. c/ CSP, tak ako uvedené správne subsumoval súd prvej inštancie, teda ako žalobu, ktorou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. V danom prípade ide o pozitívnu určovaciu žalobu, kde všeobecným predpokladom na takejto žalobe je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol prípadný vyhovujúci rozsudok po právnej stránke významný. Žalobca musí naliehavý právny záujem na určení žalovaného práva preukázať. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté, alebo ohrozené, za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Právny záujem musí mať dostatočnú intenzitu, ktorá sa prejavuje v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Pri žalobe o určenie, či tu právo je alebo nie je, konkrétne vo veci o určenie vlastníckeho práva, je spravidla takáto určovacia žaloba právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe je daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/179/2010). V danej veci súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobkyne 1/, 2/, 3/ ako správkyné konkurzných podstát nemajú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalovaných 1/, 2/. Naliehavý právny záujem sa má totiž viazať na konkrétny určovací petit a má súvisieť s vyriešením otázky, či sa danou žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti najmä žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Pri rozhodovaní o existencii

naliehavého právneho záujmu musí súd posúdiť, či podaná určovací žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu a či po takomto rozhodnutí o určovacej žalobe nebude potrebné i ďalšie, iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o prvoradý a samostatný dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, je potrebné žalobu bez ďalšieho zamietnuť, bez potreby zaoberať sa meritom veci.

14. Žalobkyňa 3/ v podanom odvolaní tvrdí, že naliehavý právny záujem na výsledku predmetného konania žalobcov je nespochybniteľný, keďže žalovaný 1/ dlhodobo nemá žiaden príjem a ani žiaden relevantný majetok, pričom určenie, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi, každý v podiele 1/2 k nehnuteľnostiam špecifikovaným, umožní uspokojiť aspoň čiastočne pohľadávku žalobkyne 3/, ktorá jej patrí z titulu náhrady škody a následne vydania chýbajúcich finančných prostriedkov späť do konkurzného konania tak, aby všetci zistení veritelia boli uspokojení v čo najväčšej možnej miere. Obdobne dôvodí danosť naliehavého právneho záujmu na žalovanom určení žalobkyňa 1/ v podanom odvolaní, kedy uviedla, že „určenie, že žalovaní 1/, 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi vyššie uvedených nehnuteľností, bude mať priaznivý vplyv na postavenie žalobkyne v 1/ rade vo vzťahu k žalovanému v 1/ rade. Uvedené priaznivé postavenie sa prejaví v reálnej možnosti uspokojiť aspoň čiastočne ohrozené právo úpadcu (Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v likvidácii“ a to právo na uspokojenie pohľadávky žalobcu z titulu náhrady škody voči žalovanému 1/“.

15. Z uvedeného možno konštatovať, že ako žalobkyňa 1/, tak aj žalobkyňa 3/ vidí danosť naliehavého právneho záujmu na žalovanom určení v zlepšení pozície veriteľov úpadcu, v reálnej možnosti uspokojiť čiastočne ohrozené právo úpadcu, z čoho vyplýva, že žalobkyne sa žalovaným určením snažia zabezpečiť vymožitelnosť práva, o ktorom sa rozhoduje, resp. bolo rozhodnuté v inom súdnom konaní. Zabezpečenie vymožitelnosti práva (uvedeným spôsobom) však nemožno stotožňovať s danosťou naliehavého právneho záujmu, ktorého hlavným účelom je odstránenie spornosti práva a usporiadanie právnych vzťahov medzi účastníkmi tak, aby spravidla právny stav zodpovedal stavu skutkovému. Tak ako už bolo uvedené vyššie, naliehavý právny záujem je daný vtedy, keď vyhovujúcim určujúcim rozsudkom možno dosiahnuť úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu. Žalobkyňami podaná žaloba neodstraňuje akúkoľvek spornosť právneho vzťahu, zabezpečuje sa ňou len lepšie postavenie úpadcu, resp. jeho veriteľov v otázke vymožitelnosti práva priznaného v inom súdnom konaní. Odvolací súd preto konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu je vecne správny. Len záverom k tejto otázke odvolací súd konštatuje, že pre dosiahnutie žalobkyňami mieneného a želaného výsledku konania slúži inštitút odporovateľnosti konkrétneho právneho úkonu, tak ako už vo svojom odôvodnení naznačil súd prvej inštancie, ktorého sa však žalobkyne v danom konaní nedomáhali. Ak v podanom odvolaní žalobkyňa tvrdí, že „Odporovať možno len platnému právnomu úkonu, nie je teda možné odporovať absolútne neplatnému úkonu. Z dôvodu, že dohoda o vyporiadaní BSM a nadväzujúce zmluvy sú absolútne neplatnými, nie je možné týmto právnom úkonom žalovaným účinne odporovať“, odvolací súd k uvedenému uvádza, že dosiaľ nebola vyslovená (určená) neplatnosť žiadneho zo žalobkyňou uvedených právnych úkonov. Vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. 2629 zapísané na základe jednej zo žalobkyňou označených „nadväzujúcich zmluv“, t.j. kúpnej zmluvy z 03. 08. 2015, dosiaľ svedčí žalovaným 3/, 4/, rovnako je v katastri nehnuteľností zapísané i záložné právo v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 24. 03. 2015 a preto je tvrdenie o neplatnosti právneho úkonu Dohody o vyporiadaní BSM a „nadväzujúcich zmluv“ dosiaľ len konštatovaním žalobkyne 1/, avšak ide o záver t. č. nesprávny, nezodpovedajúci evidovanému právnomu stavu. Odvolacím námietkam žalobkyň 1/ a 3/ preto z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné prísvedčiť ako dôvodným.

16. Súd prvej inštancie dospel tiež k záveru i o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyň 1/ až 3/ na podanie danej žaloby. Odvolací súd k uvedenej otázke uvádza, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, už len uvedený dôvod samotný je prvoradý pre zamietnutie žaloby bez potreby ďalšieho skúmania napríklad otázky aktívnej, či pasívnej legitímácie účastníkov konania. Avšak i pre správnosť uvedeného záveru prijatého súdom prvej inštancie odvolací súd k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyň uvádza, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva svedčiaci o tom, kto je nositeľom uplatneného práva (alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená, že subjekt nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, resp. práva, na

základe ktorého môže žiadať od povinného určité plnenie alebo iný nárok. Aktívnu vecnú legitímáciu sa teda rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi i procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a jednou z podstatných otázok, ktoré si súd musí vyriešiť. Súd žalobe môže vyhovieť len vtedy, ak žaluje osoba, ktorá je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, pričom ak sa uvedené v konaní nepreukáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V súdnej veci je rozhodujúcou a zásadnou tá skutočnosť, že žalobkyne sa domáhajú určenia (vlastníckeho) práva a určenia neplatnosti právneho úkonu (záložnej zmluvy) a tiež určenia, že na nehnuteľnostiach neviazne záložné právo k majetku, ktorý nikdy nepatril do majetku úpadcu (resp. úpadcov: Poľnohospodárske družstvo Veľké Teriakovce „v konkurze“, AGRONOVA spol. s r. o. a úpadcu AGROVERIA, s. r. o. „v konkurze“). Úpadca a ani SKP nebol účastníkom žiadneho právneho úkonu, ktorého neplatnosti sa správkyňa (správkyne) domáhajú. De facto sa žalobkyne domáhajú určenia práva a neplatnosti právneho úkonu tretích osôb a majetku tretích osôb, ktorý nie je s podstatou úpadcu/úpadcov nijako spojený, hoc sa jedná o majetok predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty, ktorý však bol pôvodne vo vlastníctve správcu, ako fyzickej osoby, v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobkyne sú správkyne konkurzných podstát ustanovené namiesto žalovaného 1/ ako pôvodného (a následne odvolaného) správcu konkurzných podstát vyššie uvedených subjektov, t.j. úpadcov. Tu je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že jedným z právnych účinkov vyhlásenia konkurzu je i prechod oprávnenia úpadcu nakladať s majetkom, ktorý podlieha konkurzu a prechod oprávnenia konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku na správcu, ktorý v týchto veciach koná v mene a na účet úpadcu, tak ako to vyplýva zo zákona o konkurze a vyrovnaní. Z tohto dôvodu je to len správca, ktorý môže po vyhlásení konkurzu účinne nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a je to tiež len on, kto môže po vyhlásení konkurzu viesť namiesto úpadcu aktívne a pasívne súdne spory týkajúce sa majetku buď priamo patriaceho do podstaty alebo spory o takých nárokoch, ktoré sú čo i len potencionálne spôsobilé podstatu určitým spôsobom zaťažiť, resp. ovplyvniť, t.j. viesť spory, v ktorých keby nebol vyhlásený konkurz, by ako žalobca alebo žalovaný vystupoval priamo úpadca. Správca nevystupuje v súdnych konaniach ako súkromná osoba. Jeho úlohou zásadne je zabezpečiť uspokojenie nárokov veriteľov pohľadávok z konkurznej podstaty zákonom predpokladaným spôsobom pričom musí vždy konať s odbornou starostlivosťou. Konkurzu podlieha i majetok úpadcu, ktorý bol nadobudnutý na základe neplatného právneho úkonu. Z tohto dôvodu má správca v určitých prípadoch aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby o neplatnosť právneho úkonu, avšak učeného úpadcom. Vecnú aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o neplatnosť právneho úkonu úpadcu má aj každý veriteľ, ktorý si prihlásil do konkurzu pohľadávku a táto je zistená. Na základe právoplatného rozhodnutia súdu zapíše správca dotknutý majetok do súpisu podstaty. Uvedené konanie iniciované správcom má rak reálny význam pre konkurznú podstatu. V prípade relatívnej neplatnosti právneho úkonu je bezpochyby potrebné sa tejto neplatnosti s poukazom na § 40a Občianskeho zákonníka najskôr dovolať, pretože relatívne neplatný právny úkon sa považuje za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, jeho neplatnosti nedovolá. Právna pozícia správcu umožňuje správcovi zapísať majetok nadobudnutý treťou osobou na základe neplatného právneho úkonu, ak ide o relatívne neplatný právny úkon, do spisu konkurznej podstaty s tým, že majetok tretej osoby musí zapísať do súpisu s poznámkou. Aj z uvedeného vyplýva, že na podanie žaloby je správca oprávnený, len pokiaľ by šlo (aj len o potencionálny) majetok, ktorý by mohol patriť do konkurznej podstaty. Keďže v súdnej veci sa žalobkyne domáhajú určenia neplatnosti právnych úkonov, ktoré neučinil úpadca a domáhajú sa tiež určenia vlastníctva k majetku, ktorý nikdy nepatril a ani v budúcnosti potencionálne nemôže patriť do konkurznej podstaty, žalobkyniam neprináleží aktívna vecná legitímácia, pretože zákon žalobkyniam (správkyniam konkurznej podstaty) nepriznáva hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva i procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Pokiaľ žalobkyňa 1/ v podanom odvolaní poukazuje na uznesenia a opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici v rámci konania 47- 24K/351/98, tvrdiac z nich vyplývajúcu aktívnu vecnú legitímáciu, odvolací súd uvádza, že uvedené rozhodnutia (opatrenia, aby správca konkurznej podstaty vykonal úkony smerujúce k navráteniu finančných prostriedkov do podstaty) nie sú hmotnoprávnou normou, z ktorej by vyplývalo hmotnoprávne oprávnenie žalujúceho subjektu a z tohto vyplývajúca procesná legitímácia byť žalobcom v konaní pred súdom.

17. Žalobkyňa 3/ v podanom odvolaní dôvodí, že má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva, keď tvrdí, že „usporiadaním právnych pomerov, tak ako to bolo žiadané žalobou by došlo k lepšiemu postaveniu žalobcov voči žalovanému 1/ a v dôsledku toho aspoň k čiastočnému

uspokojeniu veriteľov úpadcov“. Uvedená právna argumentácia bola žalobkyňou 3/ použitá i v prípade tvrdenia o danosti naliehavého právneho záujmu, avšak v konečnom dôsledku sa ňou sleduje vytvorenie možnosti vymožitelnosti práva, ktorá otázka však nemá žiadny vzťah (či vplyv) k aktívnej legitímácii žalobcu, ktorá exaktne vyplýva z konkrétnych noriem hmotného práva. Uvedenej odvolacej námietke žalobkyne 3/ preto nebolo možné prisvedčiť.

18. Záver súdu prvej inštancie bol tak vecne správny i v otázke o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyní.

19. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie, k tejto otázke je nutné uviesť, že sa uvedenou žalobou sa žalobkyne domáhali i určenia neplatnosti záložnej zmluvy zo dňa 24. 03. 2015 k nehnuteľnostiam označeným v žalobe vedených na LV č. 2629. Zo samotnej záložnej zmluvy nachádzajúcej sa v spise na č. l. 41 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48 na jednej strane, a Bablenovou Zuzanou, bytom vo Veľkom Krtíši, Tučeka 974/153, na strane druhej, ako záložcom. Napriek uvedenému, Slovenská sporiteľňa, a. s., ako subjekt, ktorý bol účastníkom namietaného (žalovaného) právneho úkonu, nebola označená žalobkyňami na strane žalovanej. Takto koncipovanej žalobe nemožno vyhovieť len z dôvodu, že ak je žalovaná neplatnosť zmluvy, musia byť účastníkmi súdneho konania všetci tí, ktorí zmluvu uzatvorili (ako to už správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku). I v tejto časti je záver súdu prvej inštancie správny, odvolací súd sa s odôvodnením súdu prvej inštancie stotožňuje, v podrobnostiach naň poukazuje a na zdôraznenie správnosti záverov poukazuje konštantnú judikatúru v uvedenej otázke - rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 122/2002, 1Cdo 11/2003.

20. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I., ktorým bola žaloba žalobkyní 1/ až 3/ zamietnutá v celom rozsahu, potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

21. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok II. o trovách konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovaným 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcom 1/ až 3/ s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobkyne neboli v konaní na základe nimi podanej žaloby úspešné ani sčasti, súd prvej inštancie správne vyhodnotil celkový procesný úspech žalovaných 1/ až 4/, podľa § 255 ods. 1 CSP. Nároku žalovaných 1/ až 4/ na náhradu trov konania v plnom rozsahu logicky na strane druhej zodpovedá povinnosť žalobkyní 1/ až 3/ zaplatiť náhradu trov konania žalovaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil ako vecne správny i v uvedenom závislom výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom žalobkyňami 1/ a 3/ tieto neboli úspešné ani sčasti, a preto procesný úspech v rozsahu 100 % je potrebné priznať žalovaným 1/ až 4/. Keďže žalovaní 1/ až 4/ boli všetci spoločne zastúpení právnym zástupcom, ktorý sa v rámci odvolacieho konania k odvolaniam žalobkyne 1/ a žalobkyne 3/ vyjadroval, žalovaným 1/ až 4/ tak v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne vznikli trovy (trovy právneho zastúpenia) a preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že povinnosť náhrady trov odvolacieho konania žalovaných 1/ až 4/ uložil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP procesne neúspešným žalobkyňami 1/ a 3/. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).